

Nogle religiøse tanker

Jeg er døbt og opdraget af forældre med solid basis i den evangeliske kirke - og med en vis påvirkning fra tysk indre mission. Blev konfirmeret af overbevisning og var længe interesseret kirkegænger. Har altid interesseret mig for religiøse spørgsmål og har læst hele Bibelen - både det gamle og det nye testamente.

Har som historisk interesseret været nysgerrig for at kende baggrunden for Bibelen og har derfor fulgt kurser på Folkeuniversitetet om Det gamle Testamente (Prof. Hans Jørgen Lundager Jensen) og Thomasevangeliet og de apokryfe skrifter (Prof. Søren Giversen). Har studeret og sammenlignet den autoriserede oversættelse af Mosebøgerne med oversættelsen fra den jødiske menighed udarbejdet af Bent Melchior. Læst Faklens vurdering af den nye danske bibeloversættelse. Har læst Koranen i dansk oversættelse ved Ellen Wulf.

Ville aldrig stemme på Kristeligt Folkeparti eller Kristendemokraterne da jeg opfatter både partiet og dets navn som udtryk for blasfemi. Blevet gift første gang i kirken, men føler mig så bundet deraf, at jeg ikke kunne finde på at blive gift for anden gang i en kirke.

Har altid følt mig tiltrukket af de bibelord som kan tilskrives Jesus, og jeg er derfor interesseret i at kunne skelne mellem original og senere tilføjelser og efterrationaliseringer.

Er bevidst om at der ikke findes historisk belæg for at Jesus har levet. Det findes der heller ikke for den såkaldte Kong David. Bibelen er det eneste kildeskrift, og evangelierne er tilsyneladende skrevet af efter hinanden. Den danske oversættelse er bevidst udformet så den ordrette oversættelse flere steder erstattes af vendinger der binder nye og gamle testamente sammen (kristologisk bue, hvor fx ordet søn i Det gamle Testamente erstattes af ordet menneskesøn som Jesus angiveligt brugte om sig selv).

Spørgsmålet om jeg tror på gud er irrelevant efter min mening. For alle tror på en gud. Mange folkekirkemedlemmer mener vel at de tror på den samme gud, men det er der jo ingen der ved. For gud er af en meget forskellig karakter - alt efter hvor megen vægt man lægger på det gamle eller det nye testamente og på fortolkningerne udført af kirkefædrene, Luther, Grundtvig m.fl. For nogle er deres egen lykke gud, og for mange er penge gud (jf. amerikanske mønter og dollarsedler). Spørgsmålet om guds eksistens og tro derpå svarer ganske til at spørge om man tror på kærligheden. Tja, det kommer jo an på hvordan man definerer den, om man føler man har mødt den osv.

En udmeldelse af Folkekirken kom ikke på tale for mig så længe mine forældre levede, fordi jeg vidste at det ville gøre dem ondt. Det gjorde jeg så i stedet omkring 2010 med følgende begrundelser:

- Grundlaget for Folkekirken er grotesk med forankringen i Grundloven
- Som republikaner er det utåleligt at overhovedet for Folkekirken er kongen/dronningen som er født til opgaven og ikke en der har gjort sig fortjent til det
- Sammenblanding af kirke, kongehus og militær er sårende for mig, og jeg bliver nedtrykt når jeg ser et billede af en uniformeret kronprins på første række i en kirke med våben ved sin side
- Dronningen misbruger sin stilling til at påtvinge kirker sine egne amatørværker hvor professionelle kunstnere og kunsthåndværkere bliver tilsidesat
- Trosspørgsmål bliver undertiden afgjort i et kirkeministerium med en verdslig ledelse

- Den lokale kirke i Holme har været skueplads for strid og for en adfærd der slet ikke svarer til mine normer for kristen opførsel
- Staten og kirken understøtter hinanden på en korrump og uigennemsigtig måde hvor kirken varetager personregistreringen (bortset fra i det tidligere Sønderjylland), og det offentlige betaler en del af udgifterne til Folkekirken
- Det er svært at ændre grundloven og sammenhængen mellem stat og kirke, men hvis tilstrækkeligt mange melder sig ud, må der ske noget. Hvis der ikke forinden kommer afgørelse fra Menneskerettighedsdomstolen om lige ret for alle religioner
- Folkekirken betragter sig som så magtfuldkommen og sikker på sin egen nationale tolkning at dens trosbekendelse afviger fra evangeliske kirker i Norden og i Tyskland. Fx påtvinges vi begrebet djævelen og al hans væsen, som vi så skal forsage. Jeg tror ikke på djævelen, og jeg mener heller ikke der er plads til en sådan ved siden af en almægtig gud
- Den øvrige trosbekendelse rummer også forhold som jeg ikke kan tilslutte mig
 - Jeg frastødes af en patriarkalsk religion med tre mandsvæsener i en treenig ledelse
 - Jeg afviser begrebet jomfrufødsel som er en nedgøring af kvinden - med og uden en medicinsk diskutabel jomfrutilstand
 - Jeg har intet behov for at tro på Jesu opstandelse fra de døde og hans fortsatte levende liv i den himmelske evighed
 - Jeg afviser at mennesket skal genopstå i kød og blod hvilket er et grunddogme for Folkekirken. Tanken er mig ubehagelig.
 - Det evige liv (hvor man ikke eksisterer sig som mand og kvinde) er en konstruktion der kun skal afhjælpe menneskers angst for livets ophør og i visse tilfælde vende mennesker væk fra livets urimeligheder, uligheder og ubehageligheder
 - Jeg afviser af min fulde overbevisning at vi skulle være skabt af en kærlig gud der så senere vil lade sin søn holde dom over os og dele os i salige og fortabte
- Kirkegangen er håbløs ude af takt med nutiden. Knudrede salmer, salvesfulde tekststykker, mandlige præster der ikke vil give hånd til kvindelige præster og meget andet
- Lede ved præsterne der altid er klar til at fordømme ting, og som kan vige uden om prækære spørgsmål ved at fastslå at "*Guds veje er uransagelige*"
- Konfirmation som er uden grundlag i bibelen, som kan forklares af de færreste unge og voksne, og som gøres direkte til grin af mange unge der ikke lægger skjul på den økonomiske baggrund for at blive konfirmeret
- Jesus ses af Folkekirken som den af jøderne længe ventede Messias. Men hvem vil hævde at Jesus har været en messias for jøderne? Jesu efterfølgere har i flere tusind år været jødernes plageånder

Bortset fra det, så ser jeg med stor sympati på mange af de kristne dyder, fx om næstekærligheden, og jeg betragter mig selv som kristen; men jeg er også bevidst om at kendskabet til disse dyder primært er blevet udbredt med vold og tvang.

Holme, den 1. juni 2019
Jens Rasmussen